02/03/2024

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για τον Άγιο Νικόλαο τον Πλανά και την αναγκαιότητα της προσευχής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Νικολάου Ιερέως του Πλανά, το οποίο ευρίσκεται στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού της Αγίας Βαρβάρας Λαμίας ιερούργησε το Σάββατο 2 Μαρτίου 2024, ημέρα της μνήμης του Αγίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών εκόμισε προς ευλογία και αγιασμό των πιστών τεμάχιο εκ του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Νικολάου του Πλανά του Ναξίου, εκ του Σκευοφυλακείου του Ιερού Επισκοπείου.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών αναφέρθηκε στην προσευχή και μεταξύ των άλλων σημείωσε:

«Πολλές φορές στη ζωή μας νομίζουμε ότι αν εκφράζουμε τα συναισθήματά μας με θόρυβο, με ένταση, με εξωτερικό τρόπο, ότι αυτά είναι πιο δυνατά, ότι γίνονται πιο αντιληπτά και πιο αισθητά.

Πολλές φορές θεωρούμε μέσα στην καθημερινότητά μας ότι η εικόνα, η εντύπωση, η αίσθηση, την οποία προκαλούμε ότι μπορεί να επηρεάζει και την ουσία των πραγμάτων. Είναι αλήθεια όμως ότι αν φιλοσοφήσουμε βαθύτερα δε σημαίνει ότι κάθε δυνατή μουσική, που ακούγεται από ένα σπίτι ή από ένα αυτοκίνητο που περνάει μέσα στο δρόμο, ότι οπωσδήποτε ανταποκρίνεται σε μία καρδιά ή σε μία ψυχή που πραγματικά είναι χαρούμενη και που πραγματικά είναι ευτυχισμένη. Δεν σημαίνει ότι καθετί, το οποίο έχει μέσα του θόρυβο και κάνει εντύπωση ότι κουβαλάει μέσα του και μία πραγματική ουσία. Πολλές φορές μπορεί να είναι ένα υποκατάστατο, πολλές φορές μπορεί να είναι μία ψυχολογική ανάγκη, πολλές φορές μπορεί να είναι κάτι το πολύ εξωτερικό, χωρίς ουσία και χωρίς αντίκρισμα.

Ένα από τα πιο αθόρυβα, ένα από τα πιο σιωπηλά, ένα από τα πιο διακριτικά γνωρίσματα ενός ανθρώπου που αγαπά αληθινά, είναι η προσευχή. Η προσευχή είναι η πιο δυνατή έκφραση αγάπης, αλλά συγχρόνως και η πιο αθόρυβη. Η αληθινή προσευχή. Η προσευχή η σιωπηλή, η προσευχή μετά δακρύων, η προσευχή για τον άλλον άνθρωπο είναι η πιο δυνατή έκφραση αγάπης».

Αναφερόμενος στον Άγιο Νικόλαο τον Πλανά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών ανέφερε:

«Ένα τέτοιο πρόσωπο ταπεινής προσευχής, αθόρυβης, αδιάλειπτης προσευχής εορτάζουμε σήμερα, τον Ιερέα Νικόλαο τον Πλανά, τον παπά Νικόλα τον Πλανά της Αθήνας, τον ιερέα που ξεκινούσε με τα πόδια από το Μοναστηράκι μέχρι τον Άγιο Ιωάννη τον Κυνηγό με τσουβάλι από ονόματα για να προσεύχεται ταπεινά και σιωπηλά μέσα στις Αγρυπνίες, στον Ιερέα που αγρυπνούσε στον Προφήτη Ελισσαίο στο Μοναστηράκι έχοντας ως ιεροψάλτη τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη, τον Αλέξανδρο Μωραϊτίδη και άλλους ευσεβείς λόγιους των Αθηνών και εκεί από τη νύχτα μέχρι το χάραμα μνημόνευε αδιάλειπτα, προσευχόταν αθόρυβα και σιωπηλά για την αγάπη των αδελφών του, για τους αδελφούς του τους ταλαιπωρημένους, τους περιφρονημένους, τους ασθενείς, τους αδύναμους, τους φτωχούς, τους πονεμένους, τους θλιμμένους, για τους αδελφούς τους δοκιμασμένους κι αυτή η προσευχή του ήταν η πιο δυνατή έκφραση της αγάπης του».

Τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών ανέφερε ότι «έχουμε λησμονήσει την προσευχή, έχουμε λησμονήσει το ρίσκο που έχει προσευχή, την ελευθερία που έχει η προσευχή, γιατί στην προσευχή παραιτείσαι από τη ρητορική σου, στην προσευχή παραιτείσαι από την επιχειρηματολογία σου, παραιτείσαι από τη δύναμή σου, παραιτείσαι από την ισχύ σου, στην προσευχή δεν μιλάνε τα μπράτσα, στην προσευχή δεν μιλάν τα ντεσιμπέλ της φωνής, στην προσευχή δεν μιλάει η λάμψη του προσώπου και της ομορφιάς. Στην προσευχή ομιλεί η Χάρις του Θεού. Στην προσευχή καταθέτει κανείς την αδυναμία του, καταθέτει το αδιέξοδο του, καταθέτει την απορία του, τη θλίψη του, καταθέτει την ανικανότητα του ως πατέρας, ως μάνα, ως παιδί ως γιός, ως θυγατέρα, ως αδελφός, ως αδελφή. Αυτό καταθέτουμε στην προσευχή, το πόσο λίγοι είμαστε, αυτό πάμε και λέμε στο Θεό : «Θεέ μου, εσύ αναπλήρωσε την αδυναμία, εσύ θεράπευσε την ασθένεια μου, εσύ κάνε αυτό που δε μπορώ να κάνω εγώ, εσύ μίλησε για μένα, εσύ πράξε για μένα, να γίνει το δικό Σου θέλημα και όχι το δικό μου». Αυτή είναι η ζωή του Αγίου Νικολάου ιερέως του Πλανά. Αυτή είναι η ζωή των ταπεινών, αυτή όμως είναι η ζωή που φέρνει τη χάρη του Θεού και γεμίζει καρπούς αγιοπνευματικούς. Η προσευχή είναι εσωτερική παραίτηση από τον εγωισμό μας και εσωτερική κατάφαση στο θέλημα του Θεού.

Η προσευχή δεν είναι ηττοπάθεια, η προσευχή δεν είναι άρνηση.

Αν όλοι όμως αποκτήσουμε αυτήν την κουλτούρα, τον πολιτισμό της προσευχής και αρχίσουμε να προσευχόμεθα ο ένας για τον άλλο πόσο περισσότερη αγάπη θα αποκτήσουμε μεταξύ μας, πόσο λιγότερη κατάκριση, πόσο λιγότερη συκοφαντία, πόσο λιγότερη αδικία, πόσο λιγότερη ταραχή για πόσο λιγότερη αναστάτωση. Είναι δυνατόν να προσεύχεσαι για έναν άνθρωπο και μετά να πας στο καφενείο και να τον κατακρίνεις; Δεν είναι δυνατόν! Να γίνει η προσευχή συνήθειά μας κι όχι το κουτσομπολιό. Να γίνει η προσευχή το χόμπι μας και όχι η ενασχόληση με τους άλλους. Να γίνει η προσευχή η ανάσα μας, η αναπνοή μας και η δική μας απάντηση στο σύγχρονο κόσμο του θορύβου, των εντυπώσεων και της εικόνας».

Προ της απολύσεως ο πολιός γέροντας και Προϊστάμενος της Ενορίας, Πρωτ. π. Ιωάννης Αυγέρης εκ μέρους όλων με συγκίνηση και λόγους αγάπης ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για την πατρική του στήριξη και αγάπη σε ολόκληρη την Ενορία και σημείωσε ότι αυτή η ημέρα είναι ιδιαίτερα σημαντική και ιστορική για την Ενορία, καθότι πρώτη φορά στη μνήμη του Αγίου Νικολάου του Πλανά, τελείται Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Ιερό Παρεκκλήσιο.

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και όλων των εθελοντών της Ενορίας ακολούθησε κέρασμα σε όλους τους παρευρισκομένους.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)